

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 261

гр. Плевен, 20.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ

Членове: ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-
ЙОТКОВА
МАРИАН В. ИВАНОВ

като разгледа докладваното от ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ Въззивно частно
наказателно дело № 20224400600271 по описа за 2022 година

За да се произнесе съобрази

Производство по реда на чл. 243, ал. VII от НПК.

С определение № 78/12.II.2022 г. постановено по ЧНД № 179/2022 г.
по описа на Плевенски районен съд е било отменено постановление на
Районна прокуратура – Плевен от 13.I.2022 г., с което е прекратено
наказателното производство по № В 5942/2020 г. за престъпление по чл. 206,
ал. I от НК, поради липса на осъществен състав на деянието. Дадени са
указания от страна на първоинстанционния съд, да бъдат положени усилия за
пълно и всестранно изясняване на фактическата обстановка. Според тях
следва да бъде назначена тройна съдебно счетоводна експертиза, която да
изясни въпроса дали са налице изискуеми вземания на „****“ ЕООД спрямо
„*****“ ЕООД, като при изготвяне на заключението да бъдат използвани
данни от счетоводните документи на двете фирми. Дадени са насоки да бъде
извършен допълнителен разпит на свидетелите А.Ч.Т., А.Г.А., Б.В.Г. според
изискванията на НПК. В указанията на първоинстанционни съд е посочено,
че следва свидетелката А.С. да бъде повторно разпитана с цел да бъдат
установено каква е била устната уговорка между нея и Х. и има някакви
последващи изменения след нейното постигане.

Недоволен от определението на съда е останал представителят на

прокуратурата, който в законоустановения срок го протестира пред настоящата инстанция. В протеста се излагат доводи касаещи правилността и законосъобразността на определението предмет на въззивна проверка. Твърди се, че определението не кореспондира със събраните по делото доказателства и по време на неговото постановяване са били обсъждани събраните доказателства по същество, което държавното обвинение счита за неправилно .

Предвид на изложеното прокуратурата моли съда да отмени определението на районния съд и да постанови друго, с което да потвърди постановлението за прекратяване на наказателното производство за извършено престъпление по чл. 206, ал. I от НК.

Депозирано е възражение от А.С. против частния протест. В него е изразено мнение, че определението предмет на въззивна проверка е правилно, законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено. Твърди се, че не са налице отношения между двете фирми, които да са послужили за основа на даването на пресата на Х. за ползване. Според С. са налице отношения между нея и Х. като физически лица, а не като представители на съответните фирми.

Съдът като прецени представените по делото доказателства намира за установено следното:

Протестът е допустим, но по същество е неоснователен.

Първоинстанционният съд е сезиран с жалба по реда на чл. 243, ал. IV от НПК, против постановление на постановление на Районна прокуратура – Плевен от 13.I.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по № В 5942/2020 г. за престъпление по чл. 206, ал. I от НК, поради липса на осъществен състав на деянието.

При извършване на преглед на събраните доказателства по делото, настоящата инстанция намира за установено, че извода на районния съд за законосъобразност и обоснованост на постановлението за прекратяване на наказателното производство е правилен и е в синхрон, както със законовите норми, така и със събрания по делото доказателствен материал.

По време на въззивната проверка на обжалваното определение, бе констатирано, че същото е мотивирано на базата на събраните по делото доказателства на доказателствата, обосновано е и не са налице описаните в

протеста пороци на акта, предмет на въззивна проверка. Същото е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

В конкретното дело бе установено по несъмнен и категоричен начин, от събраните доказателства, че наказателното производство е образувано и провеждано за това, че през месец август 2018 г. на Х. като представител на „****“ ЕООД била предоставена преса от страна свидетелката С. представител на „*****“ ЕООД, за ползване, която до настоящия момент не е била върната. Същата е била задържана до изплащане на задълженията на „*****“ ЕООД към „****“ ЕООД свързани с преработката на висококачествено винено грозде. Въпреки проведените многократни разговори пресата до настоящия момент не е била върната на собственика ѝ.

В хода на наказателното производство са извършени множество процесуални действия. Разпитани са свидетели, чиито показания са обективирани в протоколи от досъдебната фаза. Приобщени са писмени доказателства, относими към предмета на доказване. Била е назначена съдебно счетоводна експертиза.

По част от установените факти няма спор. Спори се явяват възникналите по време на досъдебното производство, а именно: дали въпросната преса е дадена от С. в качеството си на представител на „*****“ ЕООД на Х. като представляващ „****“ ЕООД. В определението първоинстанционния съд се оспорва дейността на прокуратурата по време на установяване на фактите. При така възприетите обаче факти прокуратурата е достигнала до неправилния извод, че не е налице деяние по чл. 206, ал. I от НК. Налице е непълно и едностранно изследване на всички факти и обстоятелства по делото. В показанията си свидетелката С. е заявила, че е предоставила процесната преса на Х. в качеството си на физическо лице, тъй като се познавали отдавна. Съоръжението било поискано от него също в качеството му на физическо лице. Поради тази причина е била налице само устна уговорка между двамата. Твърди се също така, фирмата представлявана от С. няма никакви задължения към дружеството на Х..

Твърденията на С., че пресата е била дадена за ползване в качеството ѝ на физическо лице не са били проверени от страна на разследващите органи. Ако те се окажат истина, то приложението на разпоредбата на чл. 315 от ТЗ е незаконосъобразно. Не е установено каква е точно устната уговорка

между С. и Х., дали има някакви последващи изменения. Липсват данни имало ли е някакви претенции, относно дейността на двете дружества. Въпреки назначаването на съдебно счетоводна експертиза, същата не е дала точен и изчерпателен отговор на въпроса, дали „****“ ЕООД има някакви задължения към „****“ ЕООД и в какъв размер са. По време на изготвянето на заключението на вещите лица е следвало да бъде извършено проверка в счетоводната документация на двете дружества, а не само на тази на „****“ ЕООД. За правния извод може да послужи експертното заключение, но само с оглед използваните експертни знания в съответните области на вещите лица. Прочитът на заключението категорично насочва на допуснато нарушение на чл. 152, ал. I от НПК при изготвяне и депозиране на експертизата. Същата съдържа посочване на материалите, които са използвани от експерта, и направените от него изводи. Направена е забележка от вещото лице, че са използвани счетоводни документи от „****“ ЕООД и справка предоставена от адвоката на дружеството. Липсва изследване на счетоводните документи на „****“ ЕООД, поради което по същество липсва обсъждане на Въпреки наименованието на последния раздел от нея „обсъждане на данните и заключение“, по същество обсъждане изобщо липсва. Съгласно чл. 152, ал. I от НПК заключението на експертите трябва да съдържа изследванията, които са извършени, и резултатите, които са получени. По същество това изискване на закона се свежда до обосноваване на експертните заключения и посочване на начина за тяхното достигане. Вярно е, че експертизата не е доказателство в наказателния процес, но то е способ, чрез който посредством специалните знания на експертите се прави извод от едни известни факти за други неизвестни такива. Посочването само на фактите и направените изводи, без да се обоснове пътя на формирането им, е пречка за страните в процеса да проследят начина на достигане до експертните изводи и да организират линията на своята защита. То рефлектира и върху оценъчната доказателствена дейност на съда, като отнема възможността му на преценка по чл. 154 от НПК. В резултат на това са дадени изключително декларативни отговори на въпросите, които по никакъв начин не са спомогнали за достигане до обективната истина по делото. Доказателствената съвкупност, от своя страна, съгласно изискванията на чл. 13 от НПК трябва да включва изчерпателно всички обективно установими обстоятелства от предмета на доказване, които в максимална степен биха могли да изяснят обстоятелството

по разследването. В тази връзка следва да се посочи допуснатото нарушение от страна на разследващите органи, което е било отчетено от страна на районния съд, а именно, че е следвало експерта да използва счетоводни документи и на двете фирми, а не само на „****“ ЕООД и справка предоставена от страна на адвоката на дружеството.

Именно в този аспект въззивната инстанция съзира основното допуснато от контролираната инстанция нарушение на чл. 13 и чл. 14 от НПК, като намира за основателни доводите на първоинстанционния съд в тази насока в тази насока. При констатираните недостатъци на обсъжданото експертно заключение, на много непроверени факти и твърдения от страна С. не е следвало прокуратурата да прекрати на наказателното производство, а е трябвало да извърши пълно всестранно установяване на всички факти.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно определение № 78/12.ІІ.2022 г. постановено по ЧНД № 179/2022 г. по описа на Плевенски районен съд.

Връща делото за извършването на последващи процесуалноследствени действия.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____